

Előfizetési árak helyben és vidéken:

Egy évre	24 korona.
Fél évre	12 korona.
Negyed évre	6 korona.
Egy óra	2 korona.
Egyes szám ára	8 fillér.
Vidéken	10 fillér.

Megjelenik mindennap hétfőn és o ünnep után való napon is. o

NAPLÓ

POLITIKAI NAPILAP.

HIRDETESI DIJAK:

Nyiltér sora: 50 fillér. — Üzleti hirdetések megállapodás szerint. — Apró hirdetések: Egy szó 4 fill., vastagabb betűvel 8 fillér.

A szerkesztőség és kiadóhivatal Jókai-utca 15. szám alatt van. — Kéziratokat nem ad vissza a szerkesztőség. o

TELEFON-SZAM: Szerkesztőség: 503. Kiadóhivatal: 379.

Megnyilt a t. Ház.

Saját tudósítónktól.

Budapest, február 17.

Megnyilt az országgyűlés. Az alkotmány visszaállítása óta először magyar szellem uralkodik a népképviselőt házában. A Ház kapui a függetlenség jegyében tárulnak fel. A magyar népnek lesz rá gondolja, hogy többé más szellem ne tuduljen ezekbe a csarnokokba, melyekben ezentúl nem szabad más törekvést ismerni, mint olyat, mely az ország népének boldogulására visz.

A Ház ma szűrte le a választók igazmondásának első következményét; semmis lett a Daniel-féle háttározati javaslat, mely az ország felháborodását keltette és eredeti céljával ellentétben romlás helyett felszabadulást szült.

A mai nappal helyreállt a zseb-kendő politikával és erőszakkal megszakított jogfolytonosság és átmentünk a jogfejlesztés terére, melyet az elmúlt rendszer idegen érdekek szolgálatában mindaddig megakasztott.

Az országnak még nincsen kormánya, nincs egyöntetű többsége, mely máról holnapra megrögzött alapokon kormányt tudna előteremteni; de van erős, nagy függetlenségi párt, mely a jövő általános többség gócpontja, a jövő kormányzati rendszer szülőanyja.

Az országgyűlés tanácskozásait a függetlenségi és 48-as párt nesz-tora nyitotta meg s a függetlenségi és 48-as párt egyik tiszteletreméltó, régi tagja fogja a tanácskozásokat állandóan vezetni. A Ház belső jellegében is kifejezésre jut a függetlenségi párt tulsulya, amennyiben a háznagy is ennek a pártnak sorából kerül ki. A jegyzői karban, a Ház bizottságaiban, mindenütt, ahol a népképviselőt nyilvánul, még a közös ügyek tárgyalására kiküldendő bizottságban, az ugynevezett delegációban is a függetlenségi párt lesz értelmi és számszerinti tulsulyban.

Jöjjön hát kormány, mely ez ellen a párt ellen mer vagy tud elhatalmasodni az ország felett, avagy képes legyen a függetlenségi pártot elvételadásra kényszeríteni.

A Ház megnyitából s a függetlenségi és 48-as tábor felvonulásából új erőt és új reményt merítünk; nem látjuk oly feketének a helyzetet, minőnek bécsi szemüvegen át látszik, hanem nézzük a

tiszta elvek csiszolt kristályán keresztül és gyönyörködünk a tarka szín pompában játszó reménysugarakban.

A mai ülésről tudósítónk a következőkben számolnak be:

Hosszu, hosszú idők múltán, ma ismét fölropült a háromszínű zászló a képviselőház ormára. „A nemzet képviselői együtt van!” — azt jelenti a trikolor, amely zuzmarás íell ködben szomoruan odacsapódik a rudhoz.

A parlamenti palota környéke — amely hetek óta már kihalt — ma meglevenedet s felőlötte aztán arculaját, amelyet rendszerint akkor szokott fölölteni, ha érdekes ülések vannak. Már pedig november 18 és december 13. után az első ülés — új képviselőkkel, lemondott kormánnyal — nem tartozik az unalmas dolgok közé.

Nincs jegy!

A közönség sűrű rajokban tödült az országház felé már jóval tíz óra előtt. Mikor azonban a karzati feljáró elé ért, a nagy szomorúságot jelentő tab a már ki volt téve:

A mai ülésre minden jegy elfogyott.

Mindegy! Az emberek nem estek kétségbe s türelmesen vártak. Hátha valamilyen csoda történik. Csoda helyett azonban rendőrök jöttek, akik a közönséget távozásra szólították föl. Hiábavaló volt azonban a rendőri kirendeltség, a kiváncsiak ismét összeverődtek s ha már belülről nem láthatják a képviselő urakat, legalább kívülről meg akarják szemlélni.

A földmivelésügyi miniszterium előtt a villamos vasút váróterménél álldogáltak nagyobb csoportok, a melyek érdeklődve lesték az újképviselőket. Persze nehéz volt megismerni az új honatyákat, mert ábrázatjukat még nem népszerűsítették a vicclapok.

— Ez Szappanyos István! — fogták rá egy öreg bécsira.

Meg is éljeneztek, mint Szappanos Istvánt s csak később tűnt ki, hogy neki is épp ugy szüksége van belépőjegyre, mint az éljenezőknek.

Justh beteg.

Az utcát százával lepi el a kíváncsi tömeg s minthogy nagyobb élvezete n m lehet, hát éljenez boldog-boldogtalant. Az ujakat azonban nem merik üdvözölni, mert hát senkinek sincs a homlokára írva, hogy nem-e Tiszához szegődött.

Annál inkább kijut a kitüntetés-

ből a régi kuruckodóknak. Különösen Justhot, az új elnökjelöltet hívják nagy éljenzési készséggel, de csakhamar kikerült a Házból a hír, hogy az új elnök egyáltalán nem is jön el, mert beteg.

Megéljenezték, hát Rákosi Viktor, Visontai Somát és a hírlapírók közül is Ábrányi Emilt. Nagyobb mozgolódás keletkezik, mikor Thaly Kálmán érkezik gyalogszerrel. A röpke éljenek közé egy zord szánszéküölt harsány hangon szigorú figyelmeztetést is oda vet:

— Ne engedjenek semmit!

— Soha! — lelkesedik az öreg kuruc és belép a Házba, a hol ugy látszik, ezzel a jelszóval akarja megkezdeni működését.

Az ösmeretlen nagyságok.

A portás persze szintén meg van akadva az újdonsült nagyságos urakkal. A fők pun nem lephet be más, mint képviselő és újságíró. Az újságírók van igazolványa, de a képviselőnek nincs: — miről lehessen hát fölösmerni az ujakat?

— Kerem! — mondja a diszruhás kapus például egy prémundás, elegáns fiatal urnak.

— Képviselő vagyok! — feleli az toghegyöl.

A portás alázatosan meghajol és utat nyit neki; az elegáns fiatal ur pedig gögösen megy föl a lépcsőkön, hogy valamelyik újságíró ösmerősétől egy karzati jegyet kikunyorálhasson.

Viszont az igazi képviselők közül nem egy csak nagy ügyvel-bajjal tud följutni. Egy dunántúli képviselőt sehogysem akart beereszteni a portás, míg egy régi követ nem igazolta.

— Hát ilyen embert is megválasztanak képviselőnek? — mormogja a portás a képviselő ur incifinc alakjára célozva.

A folyosóban kilenc óra után már meglevenedik az élet. Madarász József az elsők között van.

— Pont tíz órakor megnyitom az ülést — mondja mindenkinek — vége van a henyelésnek.

Es az öreg ur büszkén lépked a piros szőnyegeken, miközben fogadja minden oldalról a feléje özönlő üdvözléseket.

A folyosó képe.

A baloldali folyosó hihetetlenül népes; szinte ember ember hátán tolong. Egy rakás ösmeretlen arc; ösmerést ugyszólván csak itt-ott lát az ember. Mikor Tóth Jánost meglátják, fölharisan az éljenzés:

— Éljen a háznagy!

Kossuthot, Apponyit szintén hatalmasan megéljeneztek. Az üdvözlések, kösönések teljesen betöltik a folyosók m gas íveit.

Hirtelen nagy csoport veszi körül Madarász Jó sefet s meginterpellálják, hogy, hogy fogja megbé-

lyegezni az elnöki székéből november tizennyolcadikát.

— Majd meghalljátok és meglátjátok! — mondotta az öreg ur s nem akart többet beszélni.

Ezután a miniszterek felé fordult a kíváncsiság:

— Itt vannak-e már?

— Eljönnek e vajjon? . . .

Százan is kérdik egyszerre.

A miniszteri szobák tájkát azonban fagyos csönd üli meg, a melyen semmiféle hír nem tud áttörni.

Nagyon sokan Percel Dezső iránt érdeklődnek, de fölvilágosítást nem tudnak kapni.

Mikor az „eljön-e, itt lesz-e?” találgatásokat megunták, a negyvennyolcasok önm gukat kezdték mustrálni.

— Haj, kegyelmes uram — kiáltott föl Pozsgay Miklós Kossuth Ferenc felé fordulva — de megszaporodtunk!

— Ugy bizony, méltóságos uram! — adta meg a választ Kossuth?

— Miért méltóságoszol engem? — kérdi meglepetten Pozsgay.

— Kormánypárti jegyzőnek ez a cím dukál! — válaszolta Kossuth nagy kacagás közben.

Mert hát a Ház jegyzője lesz Pozsgay Miklós.

Csengetnek!

A csengők berregnek, zugnak, csilingelnek. A csoportok szétrobannak s omolnak be minden ajtón a terembe.

A terem!

Rendes, hétköznapi kép. A miniszteri székek a helyeiken vannak, épek valamennyien. Elöttük asztal, az asztalon papiros és hegyes faragott ceruza. Az elnöki emelvényen új elnöki szék van. Szép, magas, éppen olyan, mint a régi volt. A dobogó két karját is megcsinálták, ugy, hogy december tizenharmadikának semmi nyoma sincs többé. Még a tintatartók is ott vannak a rendes helyükön, még pedig vasból vert tintatartók . . .

— Hol ülök?

— Hol van a helyem?

— Nincs helyem?

Ilyenfajta kiáltások hangzottak minden oldalról. Tóth János és Csávossy Béla térképet vesznek a kezükbe és abból dirigálják helyre az embereket. Zsongás, bugás minden zugban. A negyvennyolcas párt egészen a harmadik rekeszig kinnyújtzkodott; a néppárt pedig ott van, a hol azelőtt Hegedüs Sándor és a disszidensek ültek. Határozott tan megváltozott tehát a Ház képe.

A hogy elhelyezkednek a képviselő urak, legelsőbben az tünik föl, hogy nagyon sok fiatal arc látható.

— Mintha csak az egyetem tantermében lennék! — jegyezte meg mosolyogva Wlassics Gyula — annyi fiatal embert látok itt magam körül.

A szélbalon is azon tréfálkoznak, hogy az ellenzéknek is meg van a

maga Papp Gézája. Buza Barnának hívják a csöpp honatyát, aki azonban erős negyvennyolcas. De atlétaikat is küldött a nép a baloldalra. Hogy kik az új atléta, bizony bajos még megmondani, mert valamennyien most kerültek föl fatornyos hazájukból. Idegenül néznek szét s nem tudják, hogyan viselkedjenek.

No, majd később tudni fogják.

A kormányparti oldal 10 órakor kezd gyülekezni. Először Károlyi György lép a terembe. Nyomában Szóts Pál, Keglevich Gyula gróf és Gajary Géza. Néma csöndben fogadják őket. Egymás után lépkednek a kormány tagjai, élükön Tisza, ezután Lukács és Nyiri. Apponyit és Kossuthot harsogó éljennel köszöntik a szövetkezett pártok.

Az ülés.

És éljenzés riadt fel, a mikor véget ért a pár perces ülés, amelyről az alábbi gyorsírói jegyzetek referálnak:

Csávossy Béla háznap (csenget): Tiszteletteljesen kérem az egybegyűlt képviselő urakat, sziveskedjenek a korelnöki állás betöltése iránt intézkedni. Tudomásom szerint közöttünk a legidősebb képviselő Madarász József. (Élénk éljenzés balfelől). Kérem Madarász József t. képviselőtársunkat, sziveskedjék a korelnöki állást elfoglalni és a korjegyzői állások betöltése iránt intézkedni.

(Madarász József az elnöki emelvényre megy. Hosszas, élénk éljenzés és taps balfelől.)

Madarász József korelnök: (álva beszél) T. képviselőház! T. képviselőtársaim! (Halljuk!) Midőn koromnál fogva, mint legidősebb, a Ház elnöki székét elfoglalnám, kettőt meggyőződésem szerint kötelességemnek tartok kinyilatkoztatni, mi-

előtt a székre ráülnek, vagyis azt elfoglalnám. (Helyeslés balfelől. Halljuk! Halljuk!) — Először mindazt, amit régi szabályaink és alkotmány értelmében törvényeink ellenére akár elnök, akár kormány, akár bárki más cselekedett, kötelességem itt e helyről most utólag is törvénytelennek és érvénytelennek kijelenteni. (Hosszas, élénk helyeslés; éljenzés és taps balfelől.)

Egy hang (jobbfelől): Ohó! (Mozgás balfelől.)

Krasznay Ferenc: Le a hamistokkal!

A korelnök: A háznak leszen feladata itélni elevenek és voltak felett. (Ugy van! balfelől. Derűtség jobbfelől. Felkiáltások balfelől: A nemzet már itélt!)

A korelnök: Második kötelességemnél fogva magától érteődik, hogy én csakis a régi házszabályok, igazi szabályaink alapján vagyok képes és kész — mert másképp nem vezetném — vezetni a Ház tanácskozásait.

Gróf Keglevich István: Semmi köze hozzá! (Nagy zaj a bal- és szélsőbaloldalon.)

A korelnök: Isten áldása legyen hazánkon, a képviselőházon, annak az alkotmányos szabadság, a haza és a nemzet dicsőségét célzó intézkedéseim.

Most felhívom...

Gróf Keglevich István: Kár volt előbb nem ezen kezdeni: (Hosszantartó nagy zaj a bal- és szélsőbaloldalon.)

Kubik Béla: Már megint részegek! Hajnalban berugtak!

A korelnök: Kötelességem felhív-

ni a képviselők közül azokat, a kik a korjegyzőségre a házszabályok szerint hivatva vannak. — Felkérem először azokat, a kik 24-ik évüket már betöltötték, de a 25-iket még nem, hogy jelentkezzenek és jöjjenek fel ide jegyzőkül. (Senki sem jelentkezik.) — Ha ilyen nincsen, akkor felkérem azokat, a kik a 25. életet már betöltötték, de a 26-ikat nem, hogy foglalják el itt helyeiket. (Szunyogh Mihály, Kerese György, Kállay Tamás, ifj. Madarász József, gróf Teleki Pál, Bittó Dénes az elnöki emelvényre mennek.)

A metalan felszólalni kívánókat balfelől Szunyogh, jobbfelől Teleki képviselők fogják följegyezni. A jegyzőkönyv vezetésével megbízom ifju Madarász József képviselőt. (Éljenzés a baloldalon.) A korjegyzők nevei a jegyzőkönyvbe fel fognak vétetni és megjelöltetni. — Következik a legközelebbi ülés idejének és napirendjének megállapítása. (Egy hang a baloldalon: A király nem üzent valamit?) — Értesitem a tisztelt képviselőket, hogy az országgyűlés megnyitása holnap délelőtt tíz órakor fog történni, a mikor is fel fog olvastatni az erre vonatkozó királyi leirat. Felhívom egyuttal t. képviselőtársaimat, hogy arra az ülésre megbízóleveleiket hozzák el. Azok át fognak vétetni az osztályokba való kisorsolás végett. — Még egy megjegyzést kötelességem tenni. Van egy összeférhetlenségi törvény, a melynek a felolvasása szükséges. Felkérem Szunyogh jegyző urat, méltóztatásuk az összeférhetlenségi törvénynek vonatkozó szakaszát felolvasni.

Szunyogh Mihály korjegyző olvassa az 1901. évi XXIV. t.-c. 21. §-át, mely így szól (olvassa):

„A megválasztott képviselő, aki az 1., 2., 3., 4., 5., 6. és 7. §-ok bármelyikének hatálya alá esik, köteles azt megbízólevele bemutatásakor a Ház elnökének írásban bejelenteni és végleges igazolásától számított 30 nap alatt az összeférhetlenségi helyzetet megszüntetni s egyszerűen a Ház elnökét értesíteni. Az a képviselő, aki ezt a bejelentést tette, mindaddig, míg az összeférhetlenségi helyzetet meg nem szüntette, a Ház, valamint a bizottságok tárgyalásaiban részt nem vehet és szavazattal nem bír. A legközelebbi általános választások alkalmával megválasztott országgyűlési képviselőnek az összeférhetlenségi helyzet megszüntetésére, a jövő országgyűlés megnyitásakor, a fentebbi rendelkezéstől eltérőleg 90 napi határidő engedtetett.

A korelnök: Tisztelt Ház! Mai ülésünknek egyéb tárgya nincs. Kötelességemnek tartom azonban ismételni, hogy holnap délelőtt 10 órakor ülés lesz, amelyen fel fog olvastatni az országgyűlést egybehívó királyi leirat; a képviselők megbízólevelei be fognak adatni, s azok osztályok szerint való kisorsolás végett be fognak adatni.

Ezzel a mai ülést bezárom.

— Bele kell örülni ebbe a mai helyzetbe. Én nem is töröm tovább rajta az eszemet. Megyek haza! — mondta tegnap este a Nemzeti Kaszinóban Széll Kálmán — s elutazott Bécsbe. A haza pedig tudvalevőleg nem Bécs neki, hanem Rátót. Azonban furfangos a fekvése ennek a falunak. Arrafelé utazva éppen csak a vasuti kocsiiban kell hogy felejtse magát az ember s már Bécsbe jut. Aki állandó aspiráns a miniszterelnöki székre, annak nem volna szabad ilyen közel lakni Bécshez. Inkább valamelyik másik vonalon, például a Budapest-Predeal közöttin. Hogy egészen bizonyosan tudhassuk, hogy mikor megy haza és mikor megy Bécsbe.

A „NAPLO” tárcája.

A galambok.

A galambok tovaszálltak.

Sűrű, csöndes csoportban, sebes szárnycsapkodással repültek át a napfényes völgyön a déli tájak felé. A nagy, fehér hegyek mögül jöttek, amelyek az északi láthatáron huzódnak a messzeségbe — és Genio, a pásztorfiu, könnybe lábadt szemmel, nehéz szívvel nézett a tollas vándorok után, a melyek az ő hegyvölgyes hazájából jönnek.

Genio hazája az a fehér hegyvidék. Két hét előtt hagyta el ő az otthon táját, hogy a téli hónapokra a völgybe terelje a legelésző nyáját. Arcán mély bánat tükröződött s a szívét mondhatatlan fájdalom telítette meg, hogy az otthonából távoznia kellett — először történt, hogy onnan elszakadt. A mult télen még az atya terelte le a völgybe a nyáját; mivel azonban tavaszkor az atya meghalt, Genio lépett az örökébe s immár az ő kötelessége a tél hidege elől a völgybe vonulni a nyájjal.

Innen, a zöld síkról, a kövér legelőről nézi Genio naphosszat szüntelenül azokat a messzi nagy

hegyeket, amelyeknek kékes hátra rajzolódik a kékes égboltra. Egész lelke ott van a hegylánc mögött, odarögzítette a képzelet; s a mint ő lelken át a kis házat nézi, a házikó körül a kis virágos kert s a virágos kert mellett amazt a másik házat, amelyben a kedvese lakik, bizony beborul a szeme előtt a mindenség s a könnyek fátyolán nem lát egyebet csak ezeket a tollas vándorokat, a melyek délnek huzódnak magasan a feje fölött. Szegény kis Genio, mindez rettenetes drámának tűnik fel az ő tizenhat éves szívében!...

Egy reggelen, amint Genio ismét a galambokat nézegette, egy paraszt állott meg mellette, a ki át akart haladni a völgyön.

— Mit nézel úgy a levegőben? — kérdezte a paraszt. — Talán az örvösgalambokat? Szereted őket, mi? Nem fogtál az idén egyet sem? ... Igazán? egyet sem? Hiszen négy nap óta százával repültek el a fejed fölött! ... Ha ádsz nekem egy párt azokból a harisnyákából, amelyeket kölsz, adok neked érte két eleven örvösgalambot. Akarod? ... Azt tudod, hogy az örvösgalamb párjáért a monsonsi vásáron 45 soust fizetnek... töb-

bet, mint a te harisnyád ér! — mi? ...

Az alkut megkötötték és a paraszt megígérte, hogy másnap elhozza a galambokat.

+

Másnap kora reggel csakugyan eljött a paraszt és elhozta Genio-nak a két galambot. — Elragadóan szépek voltak piros csőröcskéjükkel, piros karmaikkal.

Már most mit kezdjen a galambokkal? Az egyiket megsüti pecsenyének... De hát a másik? Ah, azt életben hagyja, visszaküldi a nagy hegyek mögé. Ez a galamb lesz a szerelmes üzenete az ő kicsi mátkája számára. A jószágos isten talán csakugyan oda vezérli majd a tollas hirtit, oda az ablakához és ő... ő majd megérti, hogy ki küldte hozzá.

— Hogy örülök neki — fogja mondani a lány — az én Geniom küldte ezt a galambot üdvözléül.

És Nizette elpirul majd, olyan lesz az orcája, mint ennek a kis galambnak a csőröcskéje; olyan piros, olyan kedves...

Genio kezébe vette a galambot és megcsókolta azt a parányi csőröcskét; aztán lassan, álmadozva nyitotta fel a kezét, a mely átfogta

a galambot — és halkan sugta neki:

— Menj, repülj oda hozzá: mond meg neki, hogy szeretem, hogy hozzá vágyom és soha-soha el nem feledem... Megajándékozlak az étellel, repülj hozzá!

Félnéken repült fel a madár, aztán gyors ívben a magasba szökött és elindult a nagy hegyek fölé.

Am hirtelen éles dőrej hangzott el s a következő pillanatban Genio galambja, akár egy darab kő, életlenül zuhant a földre.

Genio vad ordítással pattant fel. Minden vére a fejébe tódult. Mint sebzett vadállat rontott arra az idegen emberre, letépette és markolatig a szívébe döfte a kését, — hosszú, éles kését...

A mont-de-marsani bíróság felmentette őt. Beszámíthatatlannak mondották őt, a honvágy betegének — és bezárták az örültek házába.

Hanem Genio jobban tudta, miért ölte meg azt az embert.

Most szomorúan csöndesen ül a cellájában és az ő piros orcája, nevető szemü Nizettejére gondol, ki most már nem kaphat hirt felőle s bizonyára nem is gondol már rá s talán ő is azt hiszi róla, hogy örült.

Karcolatok a t. HÁZ-ból.

Budapest, február 17.

Frissen, mint egy kinyílt rózsabokor, fiatal erővel és pompázó szépségben ragyogott ma a magyar képviselőház. Üde volt, mint a természet tavaszi virága, jókedvű, mint a kinek van örvendeni valója s most bátran nevezhetjük a t. Házat a fiatalok parlamentjének. Enyhe napsugár, kellemes szellő csapta meg reggel a dunaparti palota felé igyekvő embereket. Réges-régen láttunk akkora érdeklődést képviselőházi premier iránt, mint ezuttal. A karzati jegyeket, színházi szótár szerint, elővételben elkapkodták s boldog volt a halandó, ki helyet kapott a Ház emeleti karzatain. De mi ehhez a boldogsághoz képest az új képviselők boldogsága, kik mosolygó arccal és teli mellettel jelentek meg a képviselőház folyosóin. Micsoda határtalan lelkiöröm sugárzott le az arcukról.

A parlament előtt való térséget korán ellepte az emberáradat. Azok, a kik kiszorultak a nemzet óriási házából. Lesték az érkezőket, hogy ha benn nem, de legalább az utcán láthassák az alkotmány régi és új védőit. Az első volt *Kecskemét* ősz kurucz képviselője, a kilencvenesztendő *Szappanos* István. Mint egy király, nagy kísérettel vonult föl az öreg képviselő a Házba, hoi méltó helye van ennek a hazafiságban s népe szeretetében megedződött, fehérhaju és szeretetreméltó aggastyánnak. Választói száz tagu deputációt küldtek Budapestre, a kecskeméti nők fehér selyem zászlójával. Diadalmas hadvezér foglalja el a legyőzött területét olyan szép és megható különbséggel, mit a hogy *Szappanos* indult ma az alkotmányos élet megdönthetetlen várába.

Azután rendre jöttek a képviselők; újak és régiek fölvaltva. Csak a bukott szabadelvűpártiak maradtak későre. Ugy gondolták, hogy elég, ha tíz óra tájban gyülekeznek. Szégyenkezni való idejük amugy is elég lesz. Az utcán várakozó tömeg érdeklődéssel, várta őket s a mikor egy-egy Tiszahuszár sietett el mellettük, hangos abcug! kiáltásban törtek ki. Megismerte az utca lelkes népe Ábrányi Emilt, a fényes nevű és lánglelkű poétát s úgy érezte, hogy éljenel kell köszöntenie azt, ki lendületes poémáival buzdította a választásokat hazaszeretetre s a függetlenségi zászló alá való tömörülésre. A kedves ovációt hatalmas abcugolás váltotta föl. Jött Gajári Géza, a letört mameluk, a ki bizonyára nem felejtí el egyhamar azt az élénk tüntetést, mely hamarjában kitört a közönségből.

— Abcug pezsgős vitéz!

— Fut a Tisza karjaiba —

kiáltozták utána. Sietve ugrott be a Ház nagy kapuján.

A teremben fél tíz órakor alig volt öt hat ember. *Tóth* János, a függetlenségi párt ügyvezető alelnöke egy nagy papiros-ívvel a kezében járta a padokat, a megnőtt balmezt s kijelölte a képviselők helyeit. Éppen ideje volt ennek. Mert jöttek kis vártatva a noviciusok s mindenki kérte a helyét. Meg is kapták.

Közel járt már az óra tízhez. Zsongott a folyosó, mint egy méhkas: képviselők és újságírók, régi ismerősök, üdvözölték egymást. Rengeteg sok volt az ismeretlen ezek is jobbára fiatalok. Az ember nem tudta, hogy kik és mik. Mert jártak keltek a pirosszönyeges, széles folyosókon idegen emberek. A képviselő urak protegáltjai.

Feltűnt hirtelen gróf *Károlyi* István érdekes alakja. Cilinder volt a fején és lakk topánt viselt. A mikor meglátta *Szappanos* Istvánt, hozzáment és szívélyesen szorította meg a kezét. Letűlt aztán a közép-folyosó egyik pamlagjára s beszélgetésbe ereszkedett mindenkivel, a ki üdvözlésre hozzá közeledett. *Endrey* Gyula magyaros humorát nem vesztette el a választási harcban. Derűs volt és vidám, mikor hangosan kiáltozta:

— Feilitsch urat keressük! Hova tűnt?

— Ni ni, macedoniai Nagy Sándor sem jött el.

Itt volt azonban Nagy Sándor kibuktatója *Horváth* József doktor, ki egy bájos, szép asszonyt kalauzolt végig a Házban. Otthonosan, mintha az aranycirádás góthikus oszlopok alatt született volna.

Tíz óra tájban laini lehetett már a jobboldali folyosón gróf *Tisza* Istvánt. Simára volt borotválva, a feje kopaszra gépelve s kissé megöregedve. Hja, nehéz időken s rettenetes megpróbáltatáson ment keresztül. Nagy csatát vésztett.

A minisztere nők kocsin érkezett a Házba s karonfogva *Csávossy* Bélát, a háznagyit irodába sietett. *Csávossy*val a megnitás dolgát beszélte meg. Közömbösen haladt el az emberek mellett; tagadhatatlan: nem marta ki azt a keserű érzést, mely méltán töltheti el a lelkét. Mikor megcsappant „hivei“ közé került, barátságosan rázta a kezüket s olyan benyomást keltett, mint a ki a barátságot s az együvé tartóandóságot akarja megpecsételni. Tisza tözsomszédságában állott *Mikszáth* Kálmán *Werner* Gyula v l.

— Tudod e bátyám, hányan vagyunk? — kérdezte *Werner*.

— Bánom is én, mondta *Mikszáth*, mindegy az már nekünk.

A híres liberálisok egy másik

csoportjában a zsidókat szapulták, mert szerte az országban a függetlenségi pártot támogatták.

— Láttam is itt elég zsidó képviselőt, — mondta egy öreg mameluk.

Hodossy Imre busan sétált a folyosón. Lihegve jött *Sándor* János, a belügyi államtitkár, a kit joggal nevezhetünk most már Tisza István — balkezének. Ő volt ugyanis a választások egyik intézője. *Buzáth* Ferenc, a kerek néppárti honatya nevetve mesélte, hogy a képviselőház előtt csoportosuló tömeg Tiszapártinak nézte s meg is abcugolták, rá is kiáltották:

— Ni, egy haspárti!

Gyöngéd célzás akart ez lenni *Buzáth* termetére.

Igy mulattak a képviselő urak, az első ülés előtt. Fél tízenegy órakor már zsufolva volt a terem. Az emeleti páholyokból fess és elegáns szép asszonyok egész serege kacérkodott a völgyben szorongó képviselőkkel. Ki az a kopasz? Hát az a fiatal, deli legény? Választ azonban alig kapott a kíváncsi asszony-nép. Annyi volt az ismeretlen, hogy még az ismerőst is alig látta meg az ember. Láttunk egy félkezű képviselőt is: *Hermann* Ferencet, a ki sietett kijelölt helyére. Atléta termetű ember nem egy van közöttük. A látcsöveknek nagy szerep jutott . . .

Egymásután tűntek föl a Házban a miniszterek alakjai. Rezignáltan, levertve igyekeztek az új miniszteri padok felé. Kaptak az összerombolt asztalok és bársonyszékek helyett szépet, újat, de mit ér az, ha néhány nap mulva bucsuzni kell tőlük. Csak *Tallián* Béla nevetélt, diskurált, mintha mi sem történt volna. A kegyelmes miniszter urak *Khuen-Héderváry* kivételével mind ott voltak. Hirtelen csöngetés halatszott. A háznagy, ki hát mögött ült, rázta meg kis csengettyűjét. — Hát kezdődik! Gyorsan elrendezkedtek az urak, kiki a maga helyére. Valaki megpillantja gróf *Apponyi* Albertet, ki a baloldali ajtón most lépett a terembe. Az első éljen után zugott a többi: lelkesen, percekig tüntettek *Apponyi* mellett. *Tisza* kesernyős mosolygással nézte ezt a jelenetet, aztán elfordult és *Bethlen* Balázs gróffal ereszkedett beszédbe. Hasonló szíves tüntetésben részesült mindjárt *Kossuth* Ferenc is, a kit tapsoltak, éljeneztek, míg csak le nem ült régi helyére. A szélső balmező első padsorában az első helyre. Balra tőle, a másik mező sarkán ült már ekkor gróf *Apponyi* Albert, *Beöthy* Ákosnak rövid időre árván maradt székére.

Csönd volt és mindenki leste a történendőket. Az egyik karzaton néhány cseh képviselő ült, kiket az

ellenzék iránt való meleg szimpátiájuk hozott el Budapestre, a nevezetes ülésre. Felállott *Csávossy* s arra kérte a képviselő urakat (mert e percben még nem mondhatta, hogy tisztelt Ház) hogy a korelnöki állást töltsék be. A legöregebb képviselő: *Madarász* József indult az elnöki emelvény felé. Kis útjára elkísérte képviselőtársainak szeretete és lelkes éljen riadalma. *Madarász* megállott az elnöki szék előtt s mielőtt elfoglalta volna a széket, komoly szavakban és érces hangon megrótta a november 18-iki parlamenti erőszakot. Akár kormány, akár elnök csinálta azt: megbélyegezni való s kötelessége törvénytelennek és érvénytelennek kijelenteni. A hatalmas baloldal helyeslőleg zugta rá, hogy igaz! Éljenzték az agg korelnököt férfias szavaiért. Tiszáék pedig roppantul kényelmetlennek érezték a helyzetet. A miniszterelnök ajkán megint megjelent az ő ismert luciferi mosolya, de nem szólt. Hanem valósággal ordított helyette *Gajári* Géza, mikor *Madarász* azt mondta, hogy Isten áldása legyen a képviselőháznak az alkotmányos szabadság és a hazadicsőségére teendő intézkedésein.

— Kár volt előbb nem kezdeni! — rikoltozza *Gajári* mindenek megbotránkozására.

Érezte most mindenki, hogy a lex-Dánielre az utolsó és halálos csapást mérte a korelnök, mondván, hogy ő csak a régi házszabályok alapján áll s csak így vállalja a korelnökséget. Megdől hát Tiszáék neveltséges híresztelése, hogy az ellenzék, többségre kerülvén, saját érdekében fenntartja a házszabályok szigorítását. Pár perc mult el még s vége volt az ülésnek. A korelnök felhívására *Kállay* Tamás, *Kereke* György, ifju *Madarász* József, *Szunyogh* Mihály és *Bittó* Dénes korjegyzők, a képviselőház legifjabb tagjai, a kik meg huszonhatodik életévüket nem töltötték be, elfoglalták az emelvényen a jegyzői székeket. Formálítás volt az egész. *Szunyogh* felolvasta az összeférhetlenségi törvény huszonegyedik paragrafusát, mely figyelmeztetűl szolgált a képviselőknek.

A korelnöknek volt még mondanivalója, de megakasztotta ebben *Lukács* Gyula, kiáltva, hogy:

— A király nem üzent valamit?

Már hogyné üzent volna. Holnap délelőtt tíz órakor — szólt a korelnök — ülést tart a képviselőház s ekkor felolvassák a királyi leiratot. A mikorra, tette hozzá, a képviselő urak hozzák magukkal megbízó levelüket is. Bizonyos, hogy elnozzák . . .

A hon atyáinak elnevezett urak tódultak kifelé. Pár perc alatt elszéledtek. Csak a korjegyzők ma-

radtak a Házban. Ők, az ifjak s a boldogok, kik csoportba helyezkedve álltak a fényképező masinája elé...

Székely Miklós.

Andrássy kihallgatáson. Budapestről jelentik éjjel: Gróf Andrássy Gyula a ma, péntek délután gyorsvonattal Bécsbe utazott, a hol királyi audienciára várják. Andrássy holnap, szombaton jelenik meg a kihallgatáson.

Bonyodalmas időkben — mint a milyen a mostani — rajokban röpülnek föl szárnyasok, csőrükben ilyen vagy amolyan pártszínezetű híreszteléssel. Valamennyit komolyan megvizsgálni annyit jelentene, mint naphosszat falra borsót hányni. Néha azonban mégis akad közöttük olyan, amely föltűnősége mellett tetszetős külsejénél fogva alkalmas tervedések támasztására s így érdemes a velük való bibelődés. Példának okáért azzal, amely azt csipogja, hogy miután Kossuth Ferenc után Széll és Wekerlét fogadta a király, nyilvánvaló, hogy az uralkodó nem kér a Negyvennyolcából, hanem visszatér a jó öreg Hatvanhéthez, mert hát Széll Kálmán és Wekerle Sándor tiszta hatvanhetes... Emlékezhünk rá, hiszen nem oly régen történt!

— a fejedelem először a tiszta hatvanhetes Andrássy Gyulát hallgatta meg s azután a tiszta negyvennyolcas Kossuth Ferencet. Ugyan miért nem mondták akkor, hogy Ferencz József megunta a roszakatag hatvanhetes s az élettől duzzadó Nyegyenncolat akarja szívére ölelni. Ebben a föltevésben épen annyi logika van, mint az előbbi föltevésben. Különbözik a főbotlás nem itt van, hanem ott, a mikor azt állítják, hogy a király azért áll ma szóba Széll és Wekerlével, mert egyikük sem követeli a magyar vezényszót. Ez valóban lehetséges: csak-hogy — bocsásson meg nekünk ez a két kiváló államférfiu — ma másodrendű kérdés az, hogy ők mit követelnek vagy mit követelnek. Ma egyedül fontos és lényeges kérdés az, hogy a nemzettől legtöbb mandátumot nyert párt mit akar és mit követel. Most tegyük föl, hogy Széll Kálmánnak nem kell a magyar kommandó, sőt, hogy az osztrákok még jobban örüljenek, azt mondja, hogy az önálló vámtérület sem kell neki. És aztán? Hát mit csinálhat Széll Kálmán ezzel a programmal? Vegyük a legjobb eshetőséget — vagyis a lehetetlent — hogy t. i. Széllnek sikerül az összes hatvanhetes pártokat maga köré gyűjteni. Meg van oldva már ekkor a gordiusi csomó? Mozdulni, moccani sem lesz képes ez a koalíció és kormánya, annyira földhöz szegezné a hatalmas függetlenségi párt. Következésképpen az új választások. Hogy ezek mit jelentenének a hatvanhetes alapon, azt Tisza István jellemezte

legjobban a mikor azt mondta, hogy föl kellene akasztani azt az embert, a ki a királynak még egyszer a házfelosztást tanácsolná. Tehát?... nincs más hátra, mint

a körülmények vasból vert helyzetébe belenyugodni. A ki pedig nyugtalankodnék, az nem a vasat fogja széthasítani.

Felrobbantották a cár nagybátyját. Szergiusz nagyherceget dinamittal legyilkolták.

Oroszországban ismét kitört a forradalom.

— Távirat. —

— február 17.

Az orosz abszolutizmus és a nép között folyó keserű harcnak ma bitoros áldozata van: *Szentpétervárt az orosz fővárosban Szergiusz nagyherceg szánja alá bombát dobtak, s a gyilkos anyag megölte a cári család e sokat emlegetett tagját. A jól sikerült merényletről ezeket a részleteket távirják Szentpétervárról:*

Szergiusz nagyherceg, a cár nagybátyja ma délután három órakor egy két lovas szánon hazahajtatott a Kreml-be. Fogatát két másik szán követte, melyek közül az egyik, mikor a nagyherceg lovai a Nikolajev térre befordultak, — előre tört. Az igazságügyi palota előtt az elől nyargaló szán lassabb menetbe csapott át, úgy, hogy a nagyherceg fogata utólért. Midőn a két szán egymás mellé került, az idegen fogatról — melyen két férfi ült, közülük az egyik munkászubonyban, — bombát dobtak a nagyherceg szánja alá. A szétrobbanó dinamit hatása rettenetes volt. A szán teljesen szétvált, a nagyherceg jó távolságra eldobódott, s fején iszonyu sebeket szenvedett; egyik karját és lábát leszakította a bomba, s ruhája cafatokban lógott le róla. A nagyherceg, miközben a kórházba szállították: meghalt. A merénylőket letartóztatták; eddig még ismeretlenek. Az egyik, elfogatása pillanatában, ezt mondta:

— *Nekem teljesen mindegy; én elvégeztem a kötelességemet.*

A nép e közben nagy csoportokban gyülekezett össze; és egyesek lázító proklamációkat osztogattak, míg mások a diákság ellen tüntettek. Egy bíró, a ki az igazságügyi palotából jött, tüntetés miatt többeket letartóztattatott

Szergiusz nagyherceg felesége *Jelizaveta* hesszeni nagyhercegnő, *alig hogy a merénylet híret hallotta, azonnal házi ruhában a helyszínére sietett, a hol férjét ép akkor szállították el. A nagyhercegnő maga segítette borzalmasan összeroncsolt férjét kocsiba helyezni.*

Szergiusz nagyherceg 1837-ben született; tehát 48 éves korában gyilkolták meg. Az oroszországi reakciós párt világi feje volt, a ki mikor a *zemsztvok* az alkotmányt kezdték követelni, felemelte ez ellen tiltakozó szavát, majd mikor a cár kiadta ismeretes alkotmányígéző proklamációjáról ez ellen való tüntetés képen: lemondott Moszkva kormányzóságáról. — Szergiusz nagyherceg tagja volt az osztrák-magyar hadseregnek is, tulajdonosa volt ugyanis a békéscsabai 101. számú cs. és kir. gyalogezrednek.

A forradalmi párt már régen kiszemelte áldozatnak a nagyherceget. A cár rossz szellemének tartották őt, a ki magatartásával utjába állott az alkotmány megadásának. Ezért kellett bünhődnie s a pártatlan ügyességgel végrehajtott merénylet valószínűleg ismét rémületbe ejtette az orosz uralkodó házat.

A merénylet után rögtön becsukták a Kreml kapuit, s az őrseget megerősítették. — Valószínű, hogy most ismét ki fog törni a fegyverrel ideiglenesen elfojtott orosz forradalom.

— A szegvári pótvalasztás eredményét a P. N. a következő kommentárral kíséri: Mezőfi megválasztása még azokat is meglepte, akik a kerület viszonyait ismerték. Csongrád vármegyében ugyanis rendkívül hódított az agrárszocializmus: Mezőfi újjászervezett szociálista pártjának a programja, a mely sokban különbözik a szociáldemokraták programjától. Így például nem írja a zászlajára, hogy „világ proletárjai egyesüljete”, hanem közelebb jár a függetlenségi párt eiveihez. Mégis Mezőfinak alig lett volna reménye a győzelemre, ha közben az általános választás eredménye annyira meg nem változtatja a pártviszonyokat. Szegvár kerületben jóformán minden kisgazda összeköttetésben van a hatalmas Pallavicini- és Károlyi-uradalmakkal, a szabadelvűpárti jelölt, a kerület eddigi képviselője, Novák József pedig Pallavicini

uradalmi intézője. Valami nagy népszerűségnek ugyan nem örvendett, tudták róla, hogy képviselő-sége alatt csak egy alkalommal szólalt fel valami személyes kérdésben, akkor is belesült a monológjába. Nagy feltűnést és megrökönyödést okozott kormánypárti körökben, mikor Novák József legbiztosabb, lekötöztetett szavazói Mezőfire adták le szavazatukat. Ennek oka a lezajlott választásokon kívül az is volt, hogy Mezőfi már öt év óta agitál a kerületben elvei mellett. Minden vasárnap kiment, népgyűléseket tartott, beszédeket mondott. Most pedig már három hónap óta állandóan lenn tartózkodott a kerületben és a kisgazdákat valósággal egyenként nyerte meg magának. Fontos oka volt Mezőfi győzelmének Kossuth Ferenc távirata is a függetlenségi választókhoz, amelyben felszólította őket, hogy a szabadelvű jelöltre ne szavazzanak.

Leszavazták a Reichsrat elnökét.

A Sternberg-ügy folytatása.

Vetter lemondott.

— Távirat. —

— február 17.

Ismeretes az az affér, a mely tegnapi délután játszódott le a bécsi parlament előcsarnokában. Egy prágai lap tudósítóját, Penisek József császári tanácsost gróf Sternberg képviselő nyilvánosan felfofozta, mert Penisek lapjában gróf Sternberg képviselőházi beszédjéről sértőleg nyilatkozott.

Penisek inzultálását a cseh képviselők érthető felháborodással fogadták és felszólították Vetter elnököt, hogy Sternberg eljárását nyílt ülésen rója meg.

Most ez ügyben szenzációs fordulat következett be egy olyan esemény alakjában, a mely méltó feltűnést okoz az összes politikai körökben. Az történt ugyanis, hogy a Reichsrath mai ülésén gróf Sternberg szót kért és a kínos feltűnést előidéző ügyre vonatkozólag hosszasan nyilatkozott. Vetter elnök a szónok ingerült és kiméletlen modorára való tekintettel három ízben is figyelmeztette gróf Sternberget, hogy ne személyeskedjék, hanem maradjon a tárgynál.

Mindennek dacára gróf Sternberg tovább beszélt és meglepő leleplezéseket tett a Penisek-ügyről. Vetter elnök rendreutasította és megvonta a szót gróf Sternbergtől, a ki erre az elnök eljárását kritika tárgyává tette és házhatározatot provokált arra nézve, hogy van-e joga neki beszélni avagy nincs.

A Reichsrath az elnököt túlnyomó többséggel leszavazta vagyis a tettelesen bántalmazott cseh újságíróval szemben a sértegető gróf Sternbergnek adott igazat és ezzel nyilvánvalólag kifejezésre juttatta a csehek iránt érzett ellenszenvet.

Vetter elnök a szavazás eredményéből levonta a konzekvenciákat és azonnal bejelentette lemondását.

Kerestetik egy Weisz Salamon.

Nagyváradról írják: A rendőrségnek mostanság abban főtt a feje, hogy számba vegye Nagyváradon a Weisz Salamonokat. Uram fia nem kevesebb mint száztizzenegy Weisz Salamonot találtak a Körös két partján, azonban ez a száztizzenegy Weisz Salamon egytől-egyig, az utolsó szálig tisztességes férfi. Már pedig az a Weisz Salamon, akit a rendőrség keres, éppenséggel nem lovagja a becsület rendjének, mert hiszen akkor a policia nem tenne érte tüvé mindent heket őta. A szőnyegen forgó Weisz Salamon a minapában Kolozsvár felől utazott hazafelé. Mikor a vonat Várad-Velencén megállott, idegesen kapkodott a kis fekete kofferje után. A kezébe kapta, aztán sietve elhagyta a kupét. A vonat már jó Karcag felé járt, a mikor a kupé egyik utasa rémülve vette észre, hogy a kicsiny fekete kofferjét elcserélték. Az ő táskájában a fehérneműen kívül mintegy 100 korona készpénz s egy takarékpénztári könyv tartózkodott a rámaradt kofferben pedig nem volt egyéb mint egy fehér imaköpeny, egy szijas imaszer, ugynevezett fülem, meg egy Oroszországban nyomtatott héber imádságos könyv, benne ez a név: Weisz Salamon. Az utas jelentést tett a kellemetlen cseréről a nagyvárad rendőrségnek, s hát most keresik az ügyes férfit; talán ráakadnak.

Fáznak a Tanítók Házában.

A csődöt mondott légfűtés.

Miniszteri biztos a megfagyás ellen.

— Saját tudósítónktól. —

Csak nem régiben nyitották meg nagy ünnepek között Kolozsvárt a Hunyadi-téren a tanítók Hunyadi házáat, melynek az volna a rendeltetése, hogy a szegény tanítóknak egyetemre járó fiait falai közé befogadja és étellel ellátja. Az áldásos intézmény létesítői a modern kor minden lehető igényeit tekintetbe vették és az épület egyes lakosztályait oly kényelemmel igyekeztek berendezni, hogy még a legkényesebb izlés sem panaszkodhatik a berendezés ellen. Olvasó terem, játékszoba áll a szórakozni akaró ifjuság rendelkezésére. Szép tágas ebédlő és abban naponta dusan felterített asztal. Be van vezetve azonkívül az épületbe a vízvezeték, a gázvilágítás és a központi légfűtés is. Szóval meg van adva minden szükséges eszköz az ifjuság részére, ami csak egy békével élő polgár házában feltalálható. Nincsen azonban fény, a melynek árnyéka ne volna és nem létezhetik jólét, a melynek apróbb kellemetlenségei ne volnának.

Igy esett meg ez a kolozsvári Tanítók házában is. A jólétben élő és nélkülözést alig ismerő tanító-ijak fáznak, mert a drága pénzen létesített ugynevezett központi légfűtés felmondta a szolgálatot és nem képes nagyobb hőt produkálni 13 celsius foknál. Ennyi pedig kevés, mert tudvalevőleg az orvo-

sok és a katonai regula a 15 foknyi minimumot írja elő, mint a mennyi egy normálisan fűtött, barátságos lakószobától feltétlenül megkívántatik. A kolozsvári Tanítók-házában azonban a légfűtést berendező vállalkozó, vagy a fűtőcsövek hibája folytán fáznak napok óta ugyannyira, hogy Kozma Ferenc nyugalmazott tanfelügyelő és az intézményez időszakos gondnoka tegnap saját lakosztályában állig begombolkozva téli felöltőben volt kénytelen tárgyalni a Budapestről leküldött kormánybiztossal, Ujvári Béla királyi tanácsossal. A miniszterium ugyanis a betűtött mizéria orvoslása céljából Ujvári Bélát, ki egyszersmind az országos tanító-egyesület elnöke is, megbízta, hogy jöjjön le Kolozsvárra és mentse meg a didergő ifjuságot a megfagyástól. Tegnap délután éppen ezért komoly tanácskozás volt a városházán, a melyen Ujvári Bélán kívül Szvacsina Géza polgármester, Kozma Ferenc, a tanítók háza gondnoka, Balogh Sándor segédtanfelügyelő és Kohányi Gyula tanfelügyelőség tölnek vettek részt. Ujvári megelőzőleg személyesen is meggyőződést szerzett a fagyos állapotokról és betekintett az ifjuság ebédlőjébe is, a hol őt mint egyik délutáni félhivatalos ujság írja „beleptek az ifjuság harsány éljenzéssel fogadta.“ (???) Nyomban intézkedett, hogy a hűvös lakosztályokba addig is míg a makrancoskodó fűtőkészüléket megrendszabályozhatják — kályhákat állítsanak be és megindította a hivatalos vizsgálatot az iránt is, hogy a szolgálatot nem teljesítő légfűtést kitér terhel a felelősség.

MULATSÁG.

Farsangi napló.

- Febr. 18. Dohánygyári dalkör dalestélye (Vigadó.)
 Febr. 18. A Kolozsvári Iparos Egylet házi estélye (Iparos Egylet.)
 „ 21. Megyei piknik, Megyeház.
 Febr. 21. Az izraelita nőegylet bálja. (New-York.)
 Március 4. Szent-Imre-egylet-estélye, Központi szálló.
 Március 4. Dávid Ferenc-estély, New-York.

Mi az a csalit?

Móricza a latin igeragozás helyett jobb szereti a francia regényeket és azokat bujja egész nap. A tantárgyak, jobban mondva, a könyvek érintetlenül hevernek az iskola padjában, haza is csak ritkán kerülnek. Középszkolai felfogás szerint ugyanis szegény könyveket cipelni az utcán mikor a felsőleányiskola vonul haza s a diákleány megállva a sarkon, merész megjegyzéseket röpit a piruló medikék felé.

Elég az hozzá, hogy Móricza elérkezik a regény olyan pontjához, a mit nem ért:

— A bájdus grófnő, — mondja ez a rész, — egyik kezével végig-

simitotta izzó homlokát, a másikkal pedig szórakozottan andalgott tovább a csalitban.

— Édes apám, — mondja vacsora után, — mit tesz az: csalit?

— Hogy mit tesz az: csalit?

— Igen.

— Hát az van egy swindler, még pedig a veszedelmes fajtából. Mert aki csal itt, az csal ott is és mindenfelé. Óvakodjál tőle fiam.

Móricza azóta meg van győződve róla, hogy a bájdus grófnő bukkott kereskedők között sétál, természetesen egyik kezével izzó homlokát simogatva, a másikkal pedig szórakozottan andalgóva.

NAPLÓ.

— Hírek. —

* **Wesselényi báró üdvözlése.** Már hirt adtunk arról, hogy a parlamenti Ujpart tegnapielőtti alakuló értekezletén Wesselényi Miklós bárót, a kolozsvári második választókerület országgyűlési képviselőjét egyhangulag megválasztották a párt elnökének. Ez alkalomból a kolozsvári Ujpart elnöksége s több magán személy táviratilag üdvözölte Wesselényi Miklós bárót. Itt említjük meg, hogy tisztán Wesselényin mult, miszerint a szövetséget ellenzők nem őt jelölték az új Ház első alelnöki székére, mert a báró szerényen elhárította magától a nagy kitüntetést. Wesselényi báró ugyanis kijelentette, — mint egy ízben megírtuk, — hogy más irányban óhajt szolgálatot fenni, annak az ügynek, melynek katonájaként bevéleztették a képviselőház tagjai között.

* **Diszgyűlés.** A kolozsvári Dávid Ferenc-egylet holnap délután fél négy órakor az unitárius kollégium dísztermében diszgyűlést tart, a melyen felolvasást tart Haller Károly dr. egyet. tanár, főrendiházi tag ezen a címen: „A szépirodalmi érzék fejlesztése“. Szavalt: Lászlóczy Erzsike és Abrudbányai Ede joghallgató. Szólt énekei: Kiss Sándor unitárius theológus. Végül a theológiai énekkar énekel. A gyűlésen az érdeklődőket szívesen látják.

* **Uj iskolák Kolozsvárt.** Régóta hangoztatott panasz, hogy Kolozsvárt kevés az elemi népiskola. A jelenlegi tanévben is oly sok volt az iskolába beiratkozni akarók száma, hogy nem lehetett őket az iskolába befogadni és így igen számos tanköteles iskolázatlanul maradt. A város el is határozta, hogy e nyomoruságos helyzeten segít és a Honvéd utcában, továbbá a monostori városrészben iskolákat épít. A közgyűlési határozatot fel is küldte a városi tanács a miniszteriumhoz még ezelőtt egy félévvel, de arra mindeddig semmi válasz nem érkezett. Most a polgármesteri hivatal arról értesít, hogy a miniszteriumnál megsürgették az ügyet és onnan közelebről megjő a várva-várt jóváhagyás. Az új iskolák építéséhez még a tavasszal hozzá fognak kezdeni és az új tanév kez-

detéig be is fejezik az építkezést, melynek költségei a városi pénztárt fogják terhelni. Az új községi iskolákban alkalmazandó tanerőket az állam fogja fizetni.

* **Inség a megyében.** Kolozsvármegye központi inségbizottsága ma délelőtt 10 órakor ülést tart a vármegyeháza kis tanácstermében. Az ülésen részletesen megbeszélnek az inségakció módjait s egyúttal megteszik az intézkedéseket a belügyminiszterileg jóvágyott inség-szabályrendelet végrehajtására.

* **Sertésvész Kolozsvárt.** A városi állatorvosi hivatal tegnap hivatalosan megállapította, hogy Kolozsvár város területén kiütött a sertésvész. A rendőrhatalóság ennek következtében elrendelte a sertésvásárokról a zárlatot.

* **Megújodott grófi család.** A Vasvármegye című lap írja: Takács Jenő máv. főmérnök, a ki családjával együtt éveken át Celldömölkön lakott, teljes hitelességgel kimutatta, hogy családja egyenes és jogos leszármazója a régóta kihalt Tolvaj grófi családnak. Okmányait a kabinetiroda fölülvizsgálván, Takács Jenő s törvényes ivadékai jogot kaptak a Tolvaj névre, a grófi méltóság viselésére s a családi cimere használatára.

* **Szorb katonaszökevények Magyarországon.** Egy ízben már megemlékeztünk, hogy a szerb hadseregnek igen sok közlegénye szökődött át mihozzánk. Most, hogy a Duna beállott, különösen kedvező az alkalom. Hétfőre is öt katonaszökevény érkezett Szabadkára. A Duna jégpáncélján Belgrádból Zimonyba a legnagyobb veszedelmek között tudtak csak átvergődni. Több helyen a jég gyöngének bizonyult és ropogott, repedezett alattuk, úgy, hogy egyikük csak hason csuszva tudott magyar földre jutni. Egy szabadkai újságíró kérdézősködéseire elmondották, hogy odaát nagyon kegyetlenül bának velük. Az al-tisztek brutális állatok, a tiszték pedig egész nap isznak és berugva egy nap tiszter is alarom futatnak. Péter király valami általános szeretetnek éppen nem örvend; sőt, a mint ki is szivárgott, nemrégiben összeesküvést terveztek ellene a tiszték. A szökevények egyébként azon vannak, hogy szolgálai állást kapjanak a városban.

* **Ifjusági estély.** Az állami militemi iskolával kapcsolatosan felállított „Ifjusági Egyesület“ február 18-án (szombaton) az iskola helyiségében (Pap-utca) tartandó felolvasó estélyt rendez, melynek műsora a következő: Himnusz; éneklí az ifjusági dalkör. Felolvasást tart: Gerencsér István tanár. Szavalt: Deák József. Hegedű duett (Ocskay szerenád). Monológ: előadják Marosi János és Vig Eliz. Szavalt: Török Pál. Ének az ifjusági dalkör által. Vonós hármás. Szavalt: Csi-szér Gyula. Monológ: előadja Thummerer János. Ének szoló, harmonium és hegedű kísérettel. Ének az ifjusági dalkör által. Kezdeté este 6 órakor. Belépti díj tetszés szerint.

* **A távirásznó temetése.** Tegnap délután 3 órakor temették el *Baumann* Juliska posta és távirásznó kezelőnőt. A ravatalra a posta és távirásznó hivatal két koszorút is helyezett: egyet a tisztikar (vörös szallag „Szeretett kartársunknak —

a posta és távirat tisztikar" felirattal) s egyet a kezelőnök (fehér szalag „Felejthetetlen Juliskánknak — szeretett kartársnői" felirattal).

* **A hentes és az építész.** Tömörkény István, a szegedi Somogyi-könyvtár igazgatója a napokban levelet kapott Budapestről egy építészről, a ki a fogadalmi diplomára beküldött pályatervét kérte vissza. Tömörkény hamarosan válaszolt a levélre, megírván, hogy a pályatervet, a melyek a könyvtár tulajdonai, nem adhatja ki s elküldötte azt Kis Péter címére, a ki építész Budapesten, József-körút 44. szám alatt.

Harmadnap Tömörkény a következő levelet kapja:

Igen tisztelt uram,

én nem pályáztam a szegedi huszárszállításra és kolbász-munkákat nem küldöttem. Egyébként mióta tartják a füstölt húst a könyvtárban.

Tisztelettel Kis Péter hentes, Budapest, József-körút 44.

Tömörkény előtt rögtön világos lett a dolog, hogy a levelet rosszul kézbesítették s újra levelet írt az építésznek. Megint a hentes válaszolt, mert a portás ismét nem kereste meg a házban az építész.

Igy azután nem volt más hátra, minthogy ezzel a címmel kellett elküldeni a harmadik levelet:

— Tekintetes Kis Péter urnak, a ki építész és nem hentes, az emeleten lakik, nem a földszinten Budapesten, a József-körút 44. sz. házban.

Igy majd csak megtalálják tán az építész, a ki szerencsétlenségére még kevésbé ismert a posta előtt, mint a hentes — névrokona.

* **Elfogott szökött katona.** A katonai hatóság tegnap reggel körözött levelet bocsátott ki Kosma Vasiliie az 51. kolozsvári gyalogezred közlegénye ellen, aki egy évi utánszolgálatra volt ítélve. Kosma az utánszolgálat elől akart megszökni, de az éjjel már elfogták a rendőrök egy monostori korcsmában s átadták az előhívott katonai járőröknek.

* **Rendőri krónika. Eltűnt iskolás fiú.** Kocka Sándor hason nevű 11 éves fia február 14-én reggel eltűnt a szülei házból, hogy iskolába menjen, azóta nyoma veszett. Az aggodó szülők a rendőrségnél bejelentették körözés végett a fiú eltűnését. — **Harc az utcalámpa ellen.** Az Unió-utcán őrtálló rendőr tegnap regge észrevette, hogy Szabó Géza ácslegény élet-halál harcot folytat egy utcai lámpással. A harcias ácslegény vivó-állásba helyezkedett a lámpa oszlop előtt s botjával prim, szekond, kvart vágásokat mért az Auer harisnya irányába, míg végre egy sikerült cselvágásra a lámpa üveg egyik oldala csörömpölve tört össze, de akkor már nyakizmait a rendőrről marok tartotta összefogva. Szabó Géza a mandzsuri orosz hősök sorsára jutott — fogoly lett, de becsületszóra szabadlagon hagyták, a rendőri eljárás a kihágó ellen folyamatban van. — **Meglopott az ördögöt.** Nem a pokolbeli ördögről van szó, hanem Ördög Ignác mesterlegényről, a kit műhelytársa Bakos Sándor érzékenyen megkárosított az által, hogy 70 koronát érő ingó holmiját ellopta, azután megszökött. Az Ördög

tolvaját kövözik. — **A nóta vége.** Az éjjel Raffai és Mészáros Péter munkások a Főtéren kurjongatva s dalolgatva vonultak végig. Közben a boltredőnyöket is botokkal döngették. A nótázókat a rendőr bekísérte. — **Oláh Sándor vendéglői kocsis zseboráját ellopta Kis Ferenc szolgalegény, miért a rendőrség elé került.** A hozzá intézett kérdésre, hogy miként lopta el a károsult zseboráját, így felelt: — „Egyszerűen“, nem kellett hozzá nagy fejtörés, tudtam azt, hogy Oláh hol tartja az óráját, hát „egyszerűen“ kiemeltem a zsebéből. A tettest „egyszerűen“ elzárják. — **Meglopott napszámos. Togyer Száva csanádi oláh napszámos zsebéből 12 koronát tartalmazó bugyellárisát a vasutállomáson valami gyorskezü tolvaj elemelte.** A tettest kutatja a rendőrség.

* **Megostromolt gyilkos.** Newyorkból írják: Cleveland külső részében, a Lakewoodon Wagar George agyonlőtte öcscsét, mert valami birtokügyben ellenkezett vele. A gyilkosság elkövetésekor a szobában volt Wagar anyja és nővére is. Wagar ötször lőtt öcscsére, a kit azonban már az első golyó megölt. A gyilkosság híre előcsittek a lakewoodi rendőrök, de Wagar lövésekkel fogadta őket. Mialatt a gyilkos az ablakból gyorsan tűzelt és ezzel meggátolta, hogy a rendőrök a házhoz közeledjenek, anyja és nővére kiterítették a holttestet, de a kegyetlen ember öcscsét lerántotta az ágyról és áthurcolta a másik szobába. Ezalatt egy Klaameyer nevű rendőr behatolt a szobába, de Wagar lelőtte. A rendőrök körülzárták a házat és reggelre puskatűz alá fogták a szoba ablakát. Wagar kiízent, hogy megadja magát. Mikor a rendőrök a szobába léptek, Wagar az ágyon feküdt. Meghagyták, hogy öltözzék fel és kövessék őket. — A lépcsőn lefele menve, Wagar egy odalába rugta a rendőrt, hogy az legurult a lépcsőn. Erre bilincsbe verték és így szállították a fogházba. A gyilkos azt vallja, hogy önvédelemből lőtte agyon öcscsét, mert az vita közben revolverével egyre fenyegetőzött.

* **Vidéki rövid hírek. Betörök egy könyvesboltban.** Győrött Wolf Gyula könyvkereskedésbe szerdán éjjel ismeretlen tettesek behatoltak s 575 korona készpénzt és 600 korona értékű értékpapírt vittek el. — **A természet játéka.** Középpulya községben egy asszony szörnyszülöttnek adott életet. A gyermeknek két arca, négy füle, négy keze és négy lába van. Miután halva született, felküldték a Nemzeti Múzeumba. — **A tél áldozata.** Szepes-Tótfalu község közelében egy hullárs akadta. A szerencsétlenül áldozat nyilván eltévedt a hóvüstön és megfagyott. Szomolikon a hegységig hágónál egy megfagyott muzsikust találtak. Még a hegedű is hóna alatt volt. Ugyancsak most találtak meg Krátki János párnikai polgárt, a ki még a választások napján, január 26-án megfagyott s három hétig nem akadta rá. — **Meggyilkolt vadász.** Bur-Szent-Györgyből írják: Bolf János, a Hohenlohe hercegi uradalom csőszét kutyájával együtt agyonlőve találták az erdőben. Valószínűleg bosszu áldozata. A csendőrség a tettest nyomozza. — **Mérenylet az apa ellen.** Kronberger János 12 éves temesvári fiú szombatban egy tehénbört lopott, a miért atyja a rendőrséget kérte föl, hogy fenytse meg fiát. A fiú atyától való dühében egy kést szurt atyja ha-

sába, aztán elmenekült. Az apa állapotja súlyos, a fiut még nem sikerült meg találni. — **Megszökött leány.** Luka Sándor jómodu murányi gazda 18 éves Milka nevű szép leánya egy odaváló legénnyel megszökött. A csendőrség azonban Szécsényen letartóztatta és hazavitte őket. — **Halál a pincében.** Tniesz Karolina nagybecskereki varrónő vasárnap este egy házba kézi munkát vitt haza. A sötétben nem vette észre, hogy a pinceajtó nyitva van s oly szerencsétlenül esett le, hogy ott lelte halálát. A szerencsétlen asszonyt tegnap temették el nagy részvét mellett. Az esetről különben tudósítónk még a következőket írja: Abban a házban lakott Rehácz Ferenc aljegyző, a kihez vasárnap este beállítottak Brunner Ferenc és Witner Miklós káplánok s lementek a pincébe borozni. Mikor lementek, a csapóajtót elmulasztották maguk után hecsukni, így történt a szegény 23 éves asszony katasztrófája. Közvetve tehát a káplánok mulatottsága okozta a szegény asszony halálát. — **Zendülés egy erdélyi községben.** Háromszék megye egyik községében Lemhényben valóságos zendülés ütött ki, mert Lőrincz Gyula erdőőr lelőtte Mike Lajost, amiért tiltott helyről fát szállított. Az erdőőr f. hó 11-én főszoletotta Mikét, a ki gyalogszánkóval fát szállított, hogy a fát, lévén az tiltott helyről, vonszassa be a község házára. Mike ellenkezett s az erdőőr vallomása szerint, fejszével támadólag tört az erdőőrre, ki erre fegyverét használta. Lőrincz azonnal jelentkezett a falu bírójánál. Az eset híre csakhamar elterjedt a faluban s a főbőszült lakosság megröghanta a község házára s pusztítva, rombolva kikuttatta az ott elrejtőzött erdőőrt. Lőrinczet szobáról-szobára hurcolva annyira összeverték, hogy a csendőrség már csak eszméletlen állapotban tudta kimenteni a dülöngő kezeik közül. Most mind a két ember haldoklik. — **A könnyelműség áldozata.** Aradon a legközelebbi napokban került tárgyalásra Ceglédy Endre, volt utászfőhadnagy bűnpöre, kit hitelezői csalással és sikaszással vádolnak. Ceglédy nagy szerepet játszott az aradi társadalomban, hol egy könnyelműen költekezett, hogy 120 ezer korona vagyonának csakhamar a nyakára hagott. A vagyon fogytával folytatta fénytűző életmódját s így rengeteg adósságokba keveredett. A kereskedők szívesen hiteltek a katonatisztnek, mert elhitték Ceglédy meséjét, amit állítólagos milliómos nagybácsijáról terjesztett. Mikor azután keervesen tapasztalták, hogy a szállított áruért pénzt nem kapni k, csődöt kértek Ceglédy ellen. A lelki ózánál kiderült, hogy csőd vagyona nincs, mert a főhadnagy potomon mind nt elvesztegette. A kereskedők erre följelentették a főhadnagyot, kit ebből kifolyólag megfosztottak tisztii rangjától és közlegény gyanánt beosztották egy gyalogezredbe. A volt katonatiszt most feleségével és gyermekeivel Nagyszombatban tartózkodik édeapjánál, ki ott tekintélyes ügyvéd,

* **Külföldi rövid hírek. Harc egy örülltel.** Bécsben Hawelka R. 21 éves irodai alkalmazott megörlt és rohombában learkarta szüni anyját. Az öreg asszony elmenekült, az örüllt fiut azonban csak h-szes küzdelem után sikerült befogni és megkötözni, hogy az elmeegógyintézetbe szállítsák. — **Klementina hercegnő.** N. poleon Viktor herceg

az olasz királyt kérte föl, eszközölne ki, hogy nőül vehesse Klementina hercegnőt, Lipót belga király leányát. Az olasz király Loubet francia köztársasági elnököt kérte föl, de az nem hajlandó közbejárni. — **Házasságtörő képviselő.** Berlinből táviratozzák: Antrik szociáldemokrata képviselő egy elvtársa nejét elcsábította, amiért a pártvezetőség mandátumáról és minden hivataláról lemondásra kényszerítette. — **Az olasz vasuti sztrájk veszedelmét,** mint Milánóból sürgönyzik, szerencsésen elhárította az olasz kormány, úgy, hogy a vasutasok fizetését fölemelte. — **Lopás a drezdai képtárban.** A drezdai királyi képtár egy igen becses darabját, az idősebb Brenghel rézre festett „Örtony“ cz. művét aranyozott barokkrámájával együtt ellopták. — **Husmérgezés.** Baginszki híres berlini orvos-tanár felesége husmérgezés következtében meghalt. A közszeretben álló urhölgy iránt nagy a részvét. — **Felrobbant gránát.** Triesztben egy gránát felrobbant s Bontempo Antal raktárost életveszélyesen megsebesítette. — **Elzáró gróf.** Párisból jelentik: Sanpigny grófot, a kit az éterélvezet tehetetlenné tett, komornyikja egészen elzárta a külvilágtól s rávette, hogy tegye óriási vagyona örökösévé. A rendőrség azonban nyomára jött a dolognak, a grófot kiszabadította s a komornyik ellen megindította az eljárást. — **Gorkij sorsa.** Maxim Gorkijjal állítólag úgy bannak a fogságban, mint egy közönséges elítélt. Feleségének csak hetenként egyszer szabad őt meglátogatnia s a házastársak csak rácsos ajtón át, tanuk előtt beszélgethetnek. — **Halált okozó szálfa.** A Genfi-tó közelében levő Chillon-kastély mellett egy facsuszatonál Miss Hodgson fiatal angol hölgyet egy lecsuszó fatömeg magával ragadta a mély völgybe. Borzasztóan összezeszott holttestét úgy találták meg a fatömb alatt. — **Vonattösszeütközés.** Brüsszelből táviratozzák, hogy tegnap este 6 órakor az onnan Genfbe induló személyvonat Meelenél összeütközött egy tehervonattal. Hír szerint sokan megsebesültek. — **Vakmerő rablógyilkosság.** Odesszában vakmerő rablógyilkosság történt. Egy haramia csapat behatolt Jubers nagykereskedő irodájába, melynek 3 órét heves küzdelem után megfoglották. Mikor a pénzszerkeényt fel akarták törni, a zajra elősiető rendőrség megakadályozta szándékukat. A rablógyilkosoknak sikerült elmenekülniük. — **Olasz vér.** Nápolyból jelentik: Rettenetes családi dráma játszódott le a napokban Basiliaca falucska erdejében. A dráma hősei Caccis Domanico odaváló paraszt s gyönyörű felesége Lucia. Caccis tavaly kiándorolt Amerikába, de hamarosan visszatért falujába, mert ott nem tudott megélni. Feleségét atyjára bízta. — Amikor visszatért, megdöbbenve látta, hogy a szép asszony hűtlenn lett s egy másik, módosabb emberrel élt együtt. Caccis elkeseredett, de buját nem mutatta a felesége előtt. Egy napon elcsalta a hűtlen asszonyt a fau közelében levő erdőbe, ott felkaszította s azután bicskájával rettentesen megcsontkította. A gyilkos parasztot letartóztatták. — **Elhalasztott kivégzés.** Münchenben éppen a legjobbkir gondolta magá Allramseder szász királyi gyilkos g m i t t halálra ítéltve már a vezőhelyen állt. Allramseder azal a gyúval tereltn került a bíróság elé, hogy egy Glas nevű özvegyasszonyt éltizné éves leányát megölte. Poré

nek tárgyalások egyre hangoztatta, hogy ártatlan, de az esküdt bíróság mindazonáltal halálra ítélte. Kegyelmi kérvényét a régensherceg elutasította így tehát megállapították a kivégzés napját. Az utolsó pillanatban azonban az elítélt magához kérte az államügyészt és bevalotta, hogy a gyilkosságot egy Huber nevű ember követte el, kit kevéssel azelőtt bocsátottak el a börtönből, ő maga csak az áldozatok ruháit rabolta el. Az összegyűlt törvényszéki bizottság talált körülményeket, melyek ezt az állítást valószínűvé tették és elrendelte, hogy a kivégzést halasszák el. Emberemlékezet óta ez az első eset, hogy egy kivégzést az utolsó pillanatban elhalasztottak.

Főszerkesztő dr. Óvári Elemér
Felelős szerkesztő Szász Ödön
Kiadó „Napló” hirlapkiadó-vállalat

NYILTÉR*)

Nyilatkozat.

A „Napló” 48-ik számában egy „Cáfolat” jelent meg az általam előzőleg közzétett óvásra vonatkozólag. Ezt a cáfolatot valaki hírem és tudtom nélkül tette közzé, azért az óvást egész terjedelmében fenntartom.

Déva, 1905. febr. 17.

Rettegi Gyárfás.

Reggelig nyitva.

Jókai kávéházban
Jókai-u. 4. sz.
a farsangi idény alatt naponta, éjfél után

Jókai

friss korhelyleves és valódi szepesi tormás virsli.
Mulató közönség találkozó helye

Heimann Sándor kávé.

Reggelig nyitva.

REGÉNY.

Jgézet.

— Regény. —
Irta: Elzéar Pierre. 29

A hol asszony tartózkodott, mindig marad valami nyom utána. Roger is annyira foglalkoztatta a bájos halott, hogy mindentől emléket talált tőle, itt egy elhervadt virágcsokrot, ott egy pici selyem zseb-kendőt, egy fiókban szallagokat és régi keztyűket. Helén levelei a vizsgálóbíró kezeibe kerültek Guilmain Jean fiókjából s Roger meg is találta őket az iratcsomóban.

De vajjon valamennyit megtaláltak-e? Ezek a levelek elég com-promitálók voltak de nem volt komolyabb jelentőségű közte. Hiszen könnyen képzelhető, hogy a szerető biztosabb helyre akarta elrejtetni mind azokat az apró bizalmas levelekéket, melyek szélmeben oly nagy értékűek voltak, lehet, hogy ezek

*) E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

kikerülték a vizsgálóbíró figyelmét. Roger rendszeresen, türelmesen kutatót a házban. Felszedte a padozatot, levette a képeket, tükröket a falról, elmozdított minden butort, kikutatta őket oly alaposan, akár csak a rendőrség. Tudta biztosan, hogy valamit fog találni. De hol és hogyan? milyen módon? Pyrame is kezére járt a kutatásokban. Már szinte megbánta azonban, hogy Peyrelt beavatta titkába.

Pyrame bámulatos ügyes és leleményes volt. Első kutatásuknál megmutatta, milyen éles megfigyelő. Folyton csillapította gazdáját s biztosította, hogy a véletlenül sokkal jobb bizakodni, mint ilyen lélekölő keresgélésben. Sokszor, mikor már kifáradtak a bámulatosan részletes és alapos kutatásban, mikor felforgatták, az egész házat és még mindig nem találtak semmit, fáradtan, nyomott hangulatban üldögéltek és meséltek egymásnak arról a boldog időről, mikor még együtt voltak mindannyian.

Ez alatt az idő alatt Roger estenként eljárt Peyrelhez s mindig ott találta őt Helén képe előtt. Clotild is, a mint meghallotta, hogy a látogató megérkezett, lesietett hozzájuk. Ha féltizenegyre nem jött érte az apja, elbucszott az uraktól és örökké álmos nevelőnője kíséretében felment lakásukba.

Peyrel soha sem kérdezősködött Roger kutatásának eredményéről. Gyenge lelke nem hitt már a sikerben.

XV.

Guilmain Jean kertje a tökéletes elhanyagoltság képét nyújtotta. Látta, hogy szerelme teljesen betöltötte és hosszú ideje nem törődött semmi mással.

A virágokat elnyomta a gaz; a fák telve voltak vadhajtasokkal és utját állották a fason végighaladóknak; a szőlő venyigék keresztül kasul kuszták az utakon.

Roger végig sétált Pyrameval a begyöpösödött utakon. Közben beszélt, hogy mennyi boldog órát töltött itt e kertben bátyjával, itt tanította őt először olvasni. Léptenyomon emléket talált. Végre elértek a fenyveshez, mely mintegy befejezése volt a kertnek. De innen még egy alig észrevehető ajtó vezetett egy másik, szintén a házhoz tartozó kerthez. Itt a gyepen futkosott Roger, mint gyermek s a rajta végig csörgedező patakba dobálta az apró kavicsokat, vagy házakat épített partján.

Találtak régi, összeesett padokat és uj, még alig használtakat; sőt amott egy lombos fa alatt egy szép karosszék is állott, mit Pyrame nagy figyelemmel vizsgált. Ő vette két év előtt Jean parancsára. És most lehajolt Pyrame s egy hajtút vett föl a földről. Tehát ide is eljártak a szerelmesek.

Egy hatalmas platánba bevésve egy H betűt találtak. Roger azt gondolta, hogy szerelmi ömlengésükben vésték be együtt ezt a jelt, de Pyrame kétkedett benne. Nem gondolta, hogy a komoly Jean ur és a szép Peyrelné ilyen dolgokkal töltötték idejüket. De azért a betű mégis Jean írására vallott.

Roger nem tulajdonított semmi fontosságot az egész dolognak. De csakhamar egy másik fán ismét ugyanazt a jelt látták. Ez már alig volt látható, annyira össze volt forrva. Ez a fa már az uttól félreeső helyen volt. Egy óra múlva Pyrame ismét felfedezte egy fán azt a bizonyos H betűt.

(Folytatjuk)

A belvárosban a legforgalmasabb helyen

három ház

egymás mellett — eladó.
Értékezhelni lehet Kolozsvárt, Timár-utca 13. sz. a.

Hunyadi-Kávéház!

Hunyadi-kávéházban
Hunyadi-tér 5. sz. a.
a farsangi idény alatt naponta éjfél után hideg büfé és valódi szepesi tormás virsli.

A mulató közönség szórakozási helye.

Tisztelettel
a tulajdonos.

Reggelig nyitva!

Ujhelyi M. és Tsa

könyvnyomdája
Kolozsvár,
Jókai-utca 15. szám.

Elkészítetnek mindennemű nyomtatványok a legujabb és legdiszesebb kiállításban jutányos áron

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek

Telefon szám 379.

Telefon-szám 399.

STERN JÓZSEF liszt-, fűszer- és tűzifa-kereskedése

KOLOZSVÁR, Wesselényi-utca 12. szám.

A közelgő nagy ünnepek alkalmából felhívjuk a n. é. közönség figyelmét arra, hogy **STERN JÓZSEF** liszt-, fűszer- és tűzifa-kereskedőnél Kolozsvár, Wesselényi Miklós-utca 12. szám alatt **a legjobban és a legolcsóbban lehet lisztet, fűszert és tűzifát beszerezni.**

Ne mulassza el senki sem hirdetésem valódiságáról meggyőződni.

= Napló =

Független politikai napilap

előfizetési ára:

Egy évre . . .	24 korona
Fél évre . . .	12 korona
Negyed évre . . .	6 korona
Egy héra . . .	2 korona
Egyes szám ára	8 fillér.

                     Kapható a dohányüzletekben és minden   elárusítónál.